

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1178/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdése, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.846/2022/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Muhi Erika ügyvéd) eljáró indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz és abban kérték a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdése, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.846/2022/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.555/2022/11. számú ítéletére kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló közigazgatási per bírósági iratok alapján megállapítható előzménye szerint a Vác Város Önkormányzata által fenntartott Bölcsődék és Fogyatékosok Intézménye Baba utcai bölcsődéjében a 2020/2021. nevelési évben a sajátos nevelési igényű (a továbbiakban: SNI) gyermekek speciális csoportjába járó gyermekeket a nem SNI gyermekek csoportjától teljesen elkülönítve, külön nevelési egységben helyezték el.
- [3] Az indítványozó civil szervezet, összesen tíz kiskorú gyermek képviseletében eljárva az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) szerinti hatósági jogkörben eljáró alapvető jogok biztosának eljárását kezdeményezte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a bölcsőde említett, a 2020/2021-es nevelési évben fennálló gyakorlata

fogyatékoságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetést és jogellenes elkülönítést valósít meg. A hatóság a kérelmet megvizsgálta és az EBF-AJBH-259-35/2021. számú határozatában megállapította, hogy az intézmény a gyermekekkel szemben a fogyatékosággal összefüggésben jogellenes elkülönítést valósított meg és ezzel megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, az intézménynek megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását és az intézményt figyelmeztetésben részesítette. A hatóság az intézmény intézkedését a közvetlen hátrányos megkülönböztetés körében már nem értékelte, az ugyanis megítélése szerint ugyanazon körülmény kettős értékelését jelentette volna. A szankció kiszabása körében a hatóság a fokozatosság elve mellett azt is értékelte, hogy az intézmény a jogsértő állapotot a 2021/2022-es nevelési évben már megszüntette.

- [4] 1.2. Az indítványozó civil szervezet, valamint három kiskorú gyermek a határozattal szemben keresetet terjesztettek elő, amelyben a határozat rendelkező részét (a jogsértés tényének megállapítását és az alkalmazott jogkövetkezményeket) és az ehhez kapcsolódó indokolást nem vitatták, azonban álláspontjuk szerint a hatóság megsértette az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy a megelőző eljárásban az indítványozók által előadottak értékelése részben elmaradt (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [8]). A Fővárosi Törvényszék 105.K.700.555/2022/11. számú, 2022. szeptember 15. napján kelt ítéletében az indítványozók keresetét elutasította, tekintettel arra, hogy megítélése szerint a hatóság a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő, jogszerű és megalapozott döntést hozott.
- [5] 1.3. Az ítélettel szemben az indítványozók terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria Kfv.VI.37.846/2022/5. számú, 2023. február 2. napján kelt végzésében a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, mert megítélése szerint a Kp. 118. § (1) bekezdése szerinti befogadási okok egyike sem teljesült.
- [6] 2. Az indítványozók a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzés meghozatalát követően terjesztették elő az Abtv. 26. § (1) bekezdésére, illetőleg 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszukat, amelyben részben a Kp. 118. § (1) bekezdésének, részben pedig a Kúria Kfv.VI.37.846/2022/5. számú végzésének – a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.555/2022/11. számú ítéletére is kiterjedő hatályú – alaptörvény-ellenességét állították. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott jogszabályi rendelkezés, illetőleg bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, Q) cikk (2) bekezdését, a XV. cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, valamint a 28. cikket, az alábbiak szerint.
- [7] 2.1. Az indítványozók álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdésében szabályozott, a bírósági felülvizsgálat ily módon történő befogadhatósági kritériumokhoz kötése több szempontból alaptörvény-ellenes. Egyfelől, nem tesz eleget a normavilágosság követelményének, amely a B) cikk (1) bekezdésének sérelméhez vezet. Másrészről

lehetővé teszi a befogadási kritériumok önkényes értelmezését, ami az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétes. Azáltal pedig, hogy a Kúria teljes diszkréciójától függ, hogy a felülvizsgálati kérelmet befogadja-e, végeredményben az ilyen mértékű bírói önkényességet lehetővé tevő jogszabály az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogot is sérti. Végezetül, az indítványozók szerint a Kp. szerinti befogadási kritériumoknak való megfelelési kötelezettség az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését sértően diszkriminatív is, mert ez kizárólag a közigazgatási eljárásokkal összefüggésben elvárás, míg a polgári perrendtartás alá tartozó ügyekben nem.

- [8] 2.2. Az indítványozók Abtv. 27. §-a szerinti panasza szerint a Kúria végzése mindenekelőtt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti, azáltal, hogy a Kúria érdemi indokolás nélkül állapította meg azt, hogy az indítványozók felülvizsgálati kérelmének befogadása a joggyakorlat egységének biztosítása, illetőleg a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége okán nem indokolt. Ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vezet az indítvány szerint, hogy miközben a Kp. 117. § (4) bekezdése csak azt követeli meg, hogy a kérelmező megjelölje a befogadás okát, ehhez képest a Kúria valójában a Kp. rendelkezésétől elszakadva azt követelte meg az indítványozóktól, hogy elvi jelentőségű jogkérdést, illetőleg a joggyakorlat továbbfejlesztésének indokát tartalmilag is megindokolják. Ezzel összefüggésben az indítványozók a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadását önkényesnek és ekként ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértőnek tartják.
- [9] Az indítványozók e körben azt is állítják, hogy az általuk egyébként a beadványukban az SNI gyermekek oktatásával-nevelésével előadottak figyelmen kívül hagyása az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének sérelmét is eredményezték, figyelemmel az ENSZ Fogyatékosjogi Egyezményére (CRPD), amelynek Magyarország is részese.
- [10] Azáltal pedig, hogy a Kúria a befogadási kritériumokat rendkívül szigorú formalizmussal kezeli, sérült az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való joga is.
- [11] Az alkotmányjogi panasz a Fővárosi Törvényszék ítéletével összefüggésben ugyancsak hivatkozik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére, ugyanis az indítványozók megítélése szerint azáltal, hogy a hatóság a szegregációval szembeni egyetlen jogszerű megoldással (inkluzív nevelés) nem foglalkozott a határozatában, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség sérelmének legsúlyosabb esete valósult meg, amelyhez képest a Fővárosi Törvényszék ítéletében gyakorlatilag azt rögzítette, hogy ilyen esetekben a jogsértést a bíróság nem orvosolhatja.

- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] 3.1. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukat az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára [Abtv. 26. § (1) bekezdés] és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára (Abtv. 27. §) alapították.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kfv.VI.37.846/2022/5. számú végzését az indítványozók perbeli jogi képviselője 2023. március 23. napján vette kézhez, melyhez képest az alkotmányjogi panasz 2023. május 22. napján, határidőben került előterjesztésre.
- [15] Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozók, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperesei, jogosultnak és érintettnek is tekinthetők. Az indítványozók jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [16] 3.2. Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Alaptörvény 28. cikke és Q) cikk (2) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére pedig kizárólag a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz, az indítványban megjelölt normavilágosság elvével összefüggésben nem {a 28. cikkre például: 3535/2023. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; a Q) cikk (2) bekezdésére például: 3105/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [21]; a B) cikk (1) bekezdésére például: 3370/2023. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [20]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja, illetőleg 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.
- [17] 3.3. Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságát vizsgálta meg és az alábbiakat állapította meg.
- [18] 3.3.1. A Kp. 118. § (1) bekezdése az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz vonatkozásában alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek tekinthető.
- [19] 3.3.2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, ha az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése

szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének sérelmét azért állítja, mert a polgári peres eljárások és a közigazgatási peres eljárások tekintetében a rendkívüli perorvoslatok (jelen esetben a felülvizsgálat) szabályozása egymástól eltérő. Tekintettel arra, hogy a polgári peres eljárások, a közigazgatási peres eljárások, valamint az eljárások alapját képező magánjogi, illetőleg közjogi jellegű jogviszonyok is alapvetően eltérnek egymástól, az indítványozók pedig alkotmányjogi panaszukban nem indokolták meg részletesen, alkotmányjogilag is értékelhető módon, hogy ezen nyilvánvaló, a jogági dogmatika sajátosságaiból is egyenesen következő eltérés ellenére miért lennének egymással összehasonlítható helyzetben a polgári és a közigazgatási perek felei, az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk állított sérelmével összefüggésben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontja követelményét.

- [20] 3.3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [21] 3.3.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [22] Az indítványozók az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszukban a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmét egymással összefüggő okból, részben a felülvizsgálati kérelem befogadási kritériumainak önkényes értelmezési lehetőségével, részben pedig ezen önkényesség eredményeként a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmével összefüggésben állították.
- [23] Az alkotmányjogi panasz, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével kapcsolatos irányadó gyakorlatára, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg.
- [24] Az alkotmányjogi panasz ugyanakkor a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem veti fel, az alábbiak szerint.
- [25] Az Alkotmánybíróság elöljáróban rögzíti, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik és nem terjed ki a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra {lásd például: 3130/2023. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [39]}. A jogorvoslathoz való jog biztosításának kötelezettsége azt követeli meg, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés

meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3104/2024. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [23]}. Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy az irányadó jogszabályok biztosították a hatóság döntésével szembeni, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó követelményeket is kielégítő jogorvoslat lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben pedig arra is utal, hogy az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszok benyújtásának előfeltételeként a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra.

- [26] Figyelemmel a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat kivételes jellegére, önmagában az sem veti fel az alaptörvény-ellenesség kételyét, hogy a jogalkotó egyes meghatározott eljárások esetében (így jelen esetben a közigazgatási perek vonatkozásában) nem teszi automatikusan lehetővé a felülvizsgálat kezdeményezését, hanem azt törvényben meghatározott feltételek teljesítéséhez kötheti. Ezen törvényi feltételek bíróságok általi egységes értelmezésének követelményét pedig az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének megfelelően nem az Alkotmánybíróság, hanem a Kúria biztosítja.
- [27] Mindezen szempontokra, így különösen a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslati jellegére és a joggyakorlat egysége biztosításával összefüggésben a Kúria hatásköreire figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványban foglaltak alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.
- [28] 3.4. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságát vizsgálta meg és az alábbi következtetésekre jutott.
- [29] 3.4.1. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Figyelemmel arra, hogy a Kúria az indítványozók felülvizsgálati kérelmének befogadását mérlegelési jogkörben tagadta meg, ezért az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.846/2022/5. számú végzésén keresztül a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.555/2022/11. számú ítéletét is vizsgálhatja.
- [30] 3.4.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [31] 3.4.3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatósága körében is vizsgálnia kellett az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek fennállását és az alábbiakat állapította meg.

- [32] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz sem fogalmaz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel kapcsolatos gyakorlatára.
- [33] Az alkotmányjogi panasz ugyanakkor a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem veti fel, az alábbiak szerint.
- [34] Figyelemmel a jelen végzés 3.3.4. pontjában tett megállapításokra (melyeket az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz elbírálása során is megfelelően irányadónak tekint, azok megisméltése nélkül), az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye sem állapítható meg.
- [35] Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét részben a Kúria Kp. szerinti befogadási feltételek önkényes értelmezése miatt, részben az indokolási kötelezettség megsértése miatt (a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával, illetőleg a Fővárosi Törvényszék ítéletével összefüggésben) állították.
- [36] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, illetőleg a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e vagy sem, alapvetően nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálja felül {lásd például: 3333/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [24]}. Önmagában ezért az a tény, hogy az indítványozók a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának kérdésében nem osztják a Kúria jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozók érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől {lásd például: 3275/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [21]}. Abban az esetben azonban, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának vizsgálata körében olyan döntést hoz, amely *contra constitutionem* vagy az Alaptörvényből fakadó indokolási kötelezettségét megsérti, a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó kúriai végzés is alaptörvény-ellenessé válhat.
- [37] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, ugyanakkor azonban az indokolási kötelezettségből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége és különösen nem következik az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 3366/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [33]}.

- [38] Jelen esetben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy formai értelemben a Kúria végzése egyértelmű, az Alaptörvényből fakadó indokolási kötelezettség követelményét kielégítő mélységű (és egyben az eljárási törvények előírásainak is megfelelő) indokolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei miért nem teljesültek. Ugyancsak teljesíti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség követelményét a Fővárosi Törvényszék ítélete, mellyel összefüggésben az Alkotmánybíróság arra is rámutat, hogy (miként azt a Fővárosi Törvényszék is megállapította ítéletének [10] bekezdésében, szemben az indítványozók alkotmányjogi panaszában előadottakkal) az indokolási kötelezettség kirívóan súlyos megsértése már egyenesen „a bírósági eljárásban nem pótolható eljárási jogszabálysértésnek” minősül.
- [39] A Kúria végzésének állított *contra constitutionem* jellegével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg. A 29/2021. (XI. 10.) AB határozatában az Alkotmánybíróság azt rögzítette, hogy „[ö]nmagában egy *contra legem* ítélet még nem szükségképpen alaptörvény-ellenes (*contra constitutionem*) ítélet. Kivételesen, kellően súlyos esetekben azonban egy *contra legem* jogalkalmazás is felemelkedhet alkotmányjogilag értékelhető szintre, és a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapításához vezethet.” {29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [28]}. Jelen esetben azonban az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján nem azonosítható olyan, a Kp. előírásaihoz képest nem csupán nyilvánvalóan *contra legem*, hanem az Alaptörvény 28. cikkére és egyben a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat kivételes jellegére is figyelemmel kirívóan önkényes, *contra constitutionem* jogalkalmazás, amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban a Kúria végzésének egyes megállapításait vitatták, amely érvek azonban kizárólag az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső törvényességi kérdésnek minősülnek, ekként még az indítványozók érveinek esetleges helyessége is csupán a Kúria döntésének *contra legem* (és nem pedig *contra constitutionem*) jellegét alapoznák meg.
- [40] Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [41] 4. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadását pedig ugyancsak az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. április 23.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró